

**20 MAI
CANON DE RUGACIUNE
CATRE
SF. CUVIOSI
NICHITA, IOSIF SI IOAN
DE LA HIOS
VENETIA, 1804**

**ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ,
ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΤΚΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΣΙΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ.**

Ω, δὴ, α. ἢ ἕ. πλ. β. Ως ἐν ἡπαίρω πεζύσας.

μ. **Ν**ῦν πρὸς ὑμᾶς καταφύγω δόλοι Χειρῶ, ἐ
οἰκτερῶς παρίσμαι, τῆ εἰκόμι τῆ σεπτῆ,
ὑμῶν καὶ δαλείας τῆ ἐχθρῶ, λυτρωθῆναι ὄξαιτῆμαι
δάκρυσιμ.

ι. **Γ**ρηλατῆιμ με Πατέρες τριβας ὑμῶν, τὰς ἐμδέες
δέομαι, ἐπιχύσατε ἐ ζῆν, θεαρέτως ἐ θεοφι-
λῶς, καὶ ζῆλον τὸν ὑμῶν Θεῶ θεράπομτες.

κ. **Κ**ολάσεως αἰωρίσ ἢ φοβερά, ἀπειλὴ ταραττει μου,
τῶ διαμοισιμ ἐ γὰρ, ἔργα ταύτης ἀξια ποιῶ,
ἀλλ' αὐτοί με ταῖς λιταῖς ὑμῶν λυτρώσαθε.

Θεοτοκιομ.

η. **Η** τὸν Θεὸν συλλαβῆσα τὸν δι' ἐμὲ, γεγορότα
ἀφθρωπομ, τῆτομ αἴτησαι ἀγρη, ἐν ἡμέρα δί-
κης τῆς φεικτῆς, οἰκτερῆσαι με πολλὰ ἡμαρτηκότα
αὐτῶ.

Ω, δὴ, γ. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ.

φ. **Φ**εῖσαιμ με δέωποτα Χειρῆ, ἐν ἡμέρα τῆς δίκης,
ταῖς τῶ σῶν θεραπόμτων, ἀπροσδέκτοις προ-
σάχαῖς, ἐ μὴ ἐλέγξης θυμῶ ἐ παιδάσης τὰ πολλὰ
μὲ πταίσματα.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

α. **Ο**ἶδα Πατέρες Γεοῖ, ἑμαυτὸν μολυρθεῖτα, μολυσμοῖς
ἀμαρτίαις, ἔμῃ ὄρτα ἰκαμὸν, προσβλέπειτε ἔ
ὄραμ, τὴν εἰκόνα τὴν ὑμῶν ὁ βέβηλος.

ο. **Ρ**ώμιω δοθῶμαι ἔἰχιν, τῆ ἐμῆ ἀσθενεία, Θεο-
φόροι Πατέρες, ζῆαιτῶμαι παρ' ὑμῶν, ἵνα τὰ
θεῖα ποιῶ, τῷ Σωτῆρος Ἰησοῦ ἐπιτάγματα. **Ἐ.**

υ. **Ο**μβρὸς δακρύων ἀγαθῆ, δίδε μοι Παραγία, στα-
γμῆς τε ἔλύπιν, τὴν ἐμῆ ἐμψυχοῦ ἔψυχῆ, κατὰ
ρυξίῃ σωτικῶν, ἐμποῖσσαι τῆ ἐμῆ πρεσβείαις σου.

Ω, δὴ, δ. Χειρὸς με διώμας.

υ. **Υ**μνοῦ καὶ δέσιν, προσφέρω Ἄγιοι, τῆ ὑμῶν
παραλαβῆται παρεστηκῶς, εἰκόμι βοῶν ὑμῶν, τὸ
κατ' εἰκόνα με Θεῶν, ἐπιχύσατε τηρήσαθαι.

Ρύποις ἐρρύπωσα, ἔκατεσπίλωσα, τῆς ψυχῆς
με τὸ κάλλος ἀμαρτιῶν, ἔκ ἐμὶ εἰμι ἄξιος, τοῦ
χαρακτῆρα καθοράμ, τὸν ὑμέτερον θεωπέσιοι.

Υμᾶς θεοτάτοι, ἔδυσμπάθητοι, ἰκετάω Πατέ-
ρες, ἔδυσωπῶ, τῷ αἰεὶ προϊστάθαι, τῆς παπα-
θλίας με ψυχῆς, ταῖς ἀχαῖς ὑμῶν πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μὴ δείξης Δέωσιμα, μὴ δείξης ξέρον με, ξενω-
 δείτα τῆς σκέπης τῆς σὺ Τίτ, ὅλον καὶ ἀνά-
 ξιον, ἀλλὰ ἀπόπλωρον καμὲ ἐκ τῆς ρύπης τῆς πται-
 σμάτων μου,

Ω, δὴ, ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σε.

Πρὸς μετανοίας τὴν ἀγαθὴν, ὁδοῦτε καὶ τείνον
 ταῖς λιταῖς, τῆς σὺν Οὐσίῳ κατάθωρον, Γῆ-
 σὺ Σωτήρ μου ὁ εἰς τὸν Κόσμον ἐλθὼν, ἀμαρτωλὸς
 καλέσαι ὡς πρῶτος πέφυκα.

Ηικῆτα θεῖε σὺ Γωσήφ, ἅμα Γωάρη τῷ κλα-
 ρῷ, ἀρχὴν βαλεῖν μοι δωρήσαθε, ζῶν ὡς μετα-
 νοία

ΕΙΣ ΤΟΤΣ' ΟΣΙΟΥΣ. 43

νοία καὶ τὸ ὑπόλοιπον, τῆς βίου διαυῖσαι ἐνθέως
 φάδιον.

Ως παρρησίᾳ πρὸς τὸν Θεόν, ἔχομετες Πατέρες
 Γέροι, αὐτὸν ἐμοὶ ἰλεώσατε, ταῖς παμπροσ-
 δέκτοις ὑμῶν δέησεσι, ὅπως μοι μετανοίας καιρὸν δω-
 ρήσητε.

Θεοτοκίον.

Φῶ θεῷ φέγγει σε ἀγαθὴ, φῶτισον καμὲ τῆς ὀφ-
 θαλμῆς, ἐσκοτισμένης τοῖς πάθεσι, ρῦσαί με
 Δαιμόνων αἰχμαλωσίας πικρᾶς, καυχῶνται γὰρ ὀ-
 ρῶντές με ἀπροσάτατον.

Ω, δὴ, ς'. Τῆς βίης τὴν θάλασσαν.

Αμέσως ἔκέκτημαι, παρρησίᾳ Ἰησιῶν, ἀμαρ-
 τῶν τὴν ἀφεισιν, ἐ βίης τὴν διορθωσιν τῆς λοι-
 πῆς, δι' ὅπερ προσάγωσι, λυτρωτὰ τῆς Οὐσίας μεσι-
 τάοις.

Φειάς ἢ τὸν Κύριον, Φεραπύσασα καλῶς, ἀγῶσι
τῆς ἀσκήσεως, ρηθείαις ἐ δειήσεσι καὶ πολλῶν,
ἰδρώτων ταῖς χύσεσι, ἤϊ Ο΄σίωμ ὑπὲρ ἐμῶ ἰκέταε.

Πὰ πάθῃ μεκρώσαπτες, ὦ Νικῆτα Φαυμαγε, καὶ
Γωαμῆ παύσεπτε, σιὼ Γωσηφ τῷ Φαίω δότε
καμῶ, ἤϊ παθῶν τινὲν μέκρωσι, τῆ διωάμει ἤϊ
Φαίωμ πρεσβειῶν ὑμῶν.

Θαυμάστωσον Κύριε, ἐπ' ἐμέ τὸν ταπεινόν, τὸ πλῆ-
σιόν σε ἔλεος, ὁ σῴζων τὰς ἐλπίζοντας ἐπὶ σε,
ἐ βίβι διόρθωσι, πάραχέ μοι πρεσβείαις ἤϊ Ο΄σίωμ σε.

Γ'δε τινὲν ταπείνωσι, σωτρεβλιώ τε τῆς ἐμῆς, ψυ-
χῆς ἐ μὴ ἀπώση με, ἀλλὰ συγγνώμην δίδε μοι
ἤϊ πολλῶν, πταισμάτων ὡς εὐπλάγχθος, Γηοῶ με
Μητρούσε ταῖς ἐπτάξεσι.

Ω'δὴ, ζ. Δροσοβόλον μετ' τινὲν κάμνον.
ὦς ἐμάραμας Χειρὲ τινὲν ὑπερβάλλουσα, ἐμ τῆ κα
μίρω.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

μίῳ φλόγα ποτέ, ἕως εὐωλαχμε, μάραμον τῆς
φλόγα ἤν' ἐμῶν, παθῶν τῶν καταφλεγόμων με
αἰεὶ, τῶν σῶν Οἰσίῳ ἀπροσδέκτοις παρακλήσεσι.

Πῶ θυμῶσ μὴ ἐλέγξῃς με μακρόθυμε, μηδὲ κατα-
δικάσῃς με εἰς πῦρ, ἀλλ' οἰκτείρησον τῶν σῶν θε-
ραπόμων ταῖς ἀχαῖς, λύϊκα τῷ βήματι τῷ σῶ, τῷ
ἀδεκάσῳ παρασῶ ἀπαπολόγητος.

Γκετάορτας Σωτήρ μὲ πολυέλεε, πρόσδεξαι τὰς Οἰ-
σίς τὰς σὰς, ἐκολάσεως αἰωνίᾳ με καὶ τῆ πυ-
ρὸς, ἐκλύτρωσαι ἐκ τῆς ἔραφῶν, χαρᾶς ἀλήκτε κα-
ταξίωσον ὡς εὐωλαχμος.

Θεοτοκίον.

Επί σοι τῷ πᾶσαι Δέσποινα ἐλπίδα μὲ, ἀμέθνη-
κα ὁ ἄσωτος, μὴ ἀποσρέψῃς ἀπ' ἐμῶ τοῦ πρῶσω-
πόμου μῶ, μὴ σπλάγχμα φιλαμῆρωπα τὰ σα, μὴ
κλείσῃς με. Μῆτερ τῆ Θεῶ, ἀλλὰ βοήθει μοι.

Ω, δὴ, ἢ. Ἐκ φλογοῦ τοῖς Ὅσίοις.

Πρὸς ἐν Κόσμῳ θορύβου ἀποκρυσάμενοι, ἡσυχίας
τῷ ἔρωτι παραιοῖδιμοι. γῆς ἐν ταῖς ὄπαις, καὶ
σπηλαίοις ἐ ὄρεσι, ἀπαρτα τὸν βίον λύσατε προ-
θύμως.

Προσασίαν ἐ σκέπῳ καὶ τὴν ἀπίληψιν, τὴν ὑ-
μῶν ζῆαιτῆμαι Πατέρες Ὅσοι, θεῖε Ἰωσήφ,
Ἰωάννη ἀοίδιμε, καὶ Νικῆτα μάκαρ, ἐν ὄλω με τῷ
βίῳ.

Καθ' ἐκάστῳ ὁ πάλας τοῖς ἀμαρτήμασι, περιπί-
πτω ἀφρόνως, γνώμης φαυλότητι, μὴ δὲ πᾶ-
ν ὑμῶν, Θεοφόροι παείσμαι, εἰκόμι κραυγάζων, τέ-
των λυτρώσαθέ με.

Θεοτοκίον.

Μή με γήσης ἐν ὥρα Δέσποτα Κείσεως, μετ' τῶν
κατακείτων ὄρτα κατάκειτον, ἀλλὰ τὸν μικρὸν
ἔμα-

ΕΙΣ ΤΟΥΤΣ ΟΣΙΟΥΣ.

45

σφαγμόν με δεξάμερος. σῶσόν με πρεσβείαις τῆς σῆς
Μητρὸς οἰκτίρμον.

Ω, δὴ, Ὁ. Θεὸν ἀνθρώποις.

Πολλοῖς ἀσκήσεως πόροις Ἄγιοι, παθῶν σαρκὸς
ὄρμας, ὀλοτελῶς ἐμειρώσατε, διὰ τῆτο δέομαι
Πατέρες σεπτοί, πάσας ἐπαμαρτίας κατακοιμήσα-
τε, τῶν ἐμῶν παρτοίωμ, τῆς σαρκὸς παθῶν ἀχαις
ὑμῶν.

Ω, δὴν ἰκέσοι μὴ ἀπώσῃ με, τριας σεπτή Οσίωμ,
ἀλλὰ πρόχες καὶ δέξαι με, τὴν ἀπὸ χελέων
ρὺπαρῶν προσάχλι, ἐ τὰ πρὸς Σωτηρίαν δίδεαι αἰ-
τήματα, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, καὶ Θεὸν ὑμῶν
δεήσεσι.

Ω, δὴν περιχαρῆ με ταύτῃ παράκλησι, ἐκ φόματος
βεβήλας ἐμεχθεῖσαι δεξάμεροι, πρὸς ὑμᾶς θεό-
φρονες προφάται θερμοί, φάητέ μοι ἐν βίῳ ἐ ἀντι-
λήπτορες, ἐ πρὸς Σωτηρίας, ἀπλαφεῖς ὁδὸς ἀθύ-

ματε.

Θεοτοκίον.

Γρατός Μαρτύρων, Οσίωμ σύλλογος, Γεραρχῶμ
Πατέρωμ Προφητῶμ Α'ποστόλων τε, τῶμ Α'γίωμ
Αγγέλωμ τὰ τάγματα, μητ' τῆς σε τέκνης ἐκδυσω-
πιδσί σε, σῶσον ἡμᾶς οἰκτερομ Χειρὲ ὡς πολυέλεος.

Μεγαλιωάγια.

Ως ἡμῶμ προσάτας καὶ πρὸς Θεοῦμ, πρέσβεις θερ-
μοτάτας, ὀφημιῶμ ὑμᾶς σεπτοί, Πάτερ Γ'ωαμί-
μη, σὺ τῶ κλειρῶ Νικήτα, Γ'ωσήφ τε τῶ θείῳ καὶ
μεγαλιώωμ.

Ρὺς ἐκ πόθ' πάντας τῆ ἱερά, ὑμῶμ ἀψιλήψαι,
καταφύγομτας ἐκ παθῶμ, λυτῶθε παντοίωμ
Πατέρες Θεοφόροι, ψυχῶμ τε καὶ σωμάτων Χειρῶ
πρεσβύομτες.